

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.235 van 28 januari 2014
in de zaak A. 205.889/XII-7032**

In zake: de NV BOUWBEDRIJF VMG-DE COCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Geerts
kantoor houdend te 9300 Aalst
Bauwensplaats 1 bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN DE STAD LOKEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim De Langhe
kantoor houdend te 9160 Lokeren
Roomstraat 40
bij wie woonplaats wordt gekozen

Partijen in gedwongen tussenkomst:

1. de NV MEBUMAR BELGIË
gevestigd te 1210 Sint-Joost-Ten-Node
Koningsstraat 270
2. CVBA MULTIPROFESSIELE
ARCHITECTENVENNOOTSCHAP MV²
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 augustus 2012, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het OCMW van Lokeren van 24.5.2012 tot gunning, ingevolge openbare aanbesteding, van de aanneming inhoudende

verbouwing van het 1ste t/m 4de verdiep van het rustoord ‘Ter Durme’ (lot 1: bouwwerken en aanverwanten) aan (wellicht) de nv Wycor, alsmede van de (impliciete) beslissing om de offerte die [de nv Bouwbedrijf VMG-De Cock] in voormelde aanbesteding heeft ingediend niet als de laagste regelmatige te weerhouden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Bij verzoekschrift van 15 oktober 2012 vraagt de verwerende partij de nv Mebumar België en de cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV² tot tussenkomst op te roepen.

Bij beschikking van 30 januari 2013 worden de nv Mebumar België en de cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV² als tussenkomende partij aangewezen.

De cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV² heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV² hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 december 2013.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Geerts, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Marie-Laure De Smedt, die loco advocaat Wim De Langhe verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Hilde Van Parijs, die loco advocaat Carlos De Wolf verschijnt voor de cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV², zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een openbare aanbesteding uit voor de renovatie van de eerste tot en met de vierde verdieping van het rust- en verzorgingstehuis “Ter Durme” (lot 1: Bouwwerken en aanverwanten).

3.2. De opening van de offertes vindt plaats op 12 mei 2009. Er zijn dertien offertes waarbij de verzoekende partij de laagste inschrijfter is.

3.3. In het gunningsverslag van 15 juni 2009 wordt voorgesteld de offerte van de verzoekende partij onregelmatig te verklaren en de opdracht te gunnen aan de nv Wycor als laagste regelmatige inschrijver voor de som van 1.864.385,13 euro.

3.4. Op 2 juli 2009 beslist de verwerende partij de opdracht te gunnen zoals voorgesteld.

3.5. Met brief van 8 juli 2009 wordt de verzoekende partij medegedeeld dat de opdracht niet aan haar is toevertrouwd. Zij dient op 14 september 2009 een vernietigingsberoep in bij de Raad van State en bij arrest nr. 218.357 van 8 maart 2012 wordt de beslissing van 2 juli 2009 vernietigd.

3.6. Op 26 april 2012 stelt de tussenkomende partij een nieuw gunningsverslag vast waarbij zij de offerte van de verzoekende partij regelmatig verklaart.

Bij het rekenkundig nazicht van de offerte van de verzoekende partij wordt onder de rubriek “4.1.3. Gewijzigde hoeveelheden, leemtes, niet ingevulde posten en opmerkingen” een door de verzoekende partij gesignaleerde “leemte” ten bedrage van 15.840 euro enkel ten aanzien van de offerte van de verzoekende partij aangerekend.

Bij de eindrangschikking is de offerte van de nv Wycor de laagste met 1.864.385,13 euro btw niet inbegrepen, de offerte van de verzoekende partij de tweede laagste met 1.875.745,04 euro btw niet inbegrepen en de offerte van de nv Dero Construct de derde laagste met 2.056.778,60 euro.

3.7. Op 24 mei 2012 beslist de verwerende partij de opdracht, “terugwerkend, met ingang van 2 juli 2009,” te gunnen aan de nv Wycor met overneming van het gunningsverslag.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Bij beschikking van 30 januari 2013 worden de nv Mebumar België en de cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV² voorlopig als tussenkomende partij aangewezen.

Enkel de cvba Multiprofessionele Architectenvennootschap MV² heeft een memorie tot tussenkomst ingediend.

Aangezien het gunningsverslag enkel is opgesteld door deze laatste vennootschap dient de nv Mebumar België niet als een tussenkomende partij te worden aangewezen.

Nu de verwerende partij tot de tussenkomsten heeft verzocht, past het de kosten van deze tussenkomsten te haren laste te leggen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoekende partij voert de schending aan van “artikel 15 van de wet van 24.12.1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten *iuncto* artikel 112 § 2 van het K.B. van 8.1.1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, al dan niet in combinatie met schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij stelt dat zij in haar offerte enkele opmerkingen heeft geformuleerd inzake onjuiste forfaitaire hoeveelheden; ook heeft zij met betrekking tot de deursluiters voor enkele deuren, namelijk voor de posten 59.20, 59.21, 59.22 en 59.23 een leemte gesignaleerd ten bedrage van 15.840 euro, die zij als volgt aanbracht:

“Art. 59 Deurbeslag – Deursluiters voor enkele deuren

Opmerking: Dit artikel is niet voorzien.

Eenheidsprijs: € 120,00/st

Opmeting:

Verdieping 4	33,00 st
Verdieping 3	33,00 st
Verdieping 2	33,00 st
Verdieping 1	33,00 st
Totaal opgemeten	132,00 st

In meer	132,00 st”
---------	------------

De verwerende partij heeft deze opmerking aanvaard doch slechts verrekend in de offerteprijs van de verzoekende partij.

In het gunningsverslag wordt deze opmerking als volgt beoordeeld:

“Art. 59 Deurbeslag – Deursluiters voor enkele deuren
Volgens art. 54.2 Binnendeuren met HPL-afwerking dient op iedere brandwerende deur een zelfsluitend systeem voorzien te zijn, inbegrepen in de prijs. Aangezien aannemer VMG-De Cock deze deursluiters niet inbegrepen heeft in zijn offerte, wordt de door hen opgegeven meerprijs bij de offerte geteld (132 stuks à 120 EUR= 15.840,00 EUR).”

Deze beoordeling van de verwerende partij, aldus de verzoekende partij, “houdt in dat de prijs voor de deursluiters voor de enkele brandwerende deuren in de offerte van de nv Wycor en de offerte van de nv Dero Construct vervat zou zitten in de posten 54.220 terwijl de prijs voor de deursluiters voor de dubbele brandwerende deuren vervat zou zitten in de posten 59.20 tot 59.23”. Deze opvatting is “niets anders dan vindingrijkheid van de verwerende partij” “om de offerte van de verzoekster als tweede laagste te rangschikken”.

5.2. De verzoekende partij bekritiseert het standpunt van de verwerende partij om drie redenen.

5.2.1. In de eerste plaats laten verscheidene bestekspalingen niet toe de stelling van de verwerende partij als correct te kwalificeren.

Onder hoofdstuk 54.2. ‘Binnendeuren met HPL afwerking’ van het bestek wordt bij de beschrijving van het deurblad vermeld:

“Op iedere brandwerende deur wordt in opbouw bovenaan een zelfsluitend systeem voorzien (inbegrepen in de eenheidsprijs van de betreffende deur). Deursluiser met instelbare kracht, openingsdemping of sluitvertraging.
De deursluiser dient van het type te zijn die goedgekeurd is door diverse officiële instituten.”

Onder hoofdstuk 59.2 ‘Bouwbeslag op binnendeuren’ van het bestek wordt een gedetailleerde beschrijving gegeven van onder meer de deursluiters en wordt er onder andere vermeld:

“59.20.a. Gewone enkele deur met: (san.pers.)

- één paar krukken
- vrij-bezetslot

59.20.b. Enkele deur met Rf [Résistance au feu] ½ u:

- één paar krukken
- stootborden
- gewoon dag- en nachtslot

59.20.c. Enkele deur gewoon of met Rf ½ u.:

- één paar krukken
- stootborden
- gewoon slot met dag- en nachtschoot
- profielcylinder met 3 sleutels

59.20.d. Dubbele deur met Rf ½ u.: met magneetcontacten (meting per set van 2 deurbladen!!)

- twee paar vaste deurtrekkers
- stootborden
- voorzien van magneetcontacten
- deursluiser voor doorslaande deuren (2x)
- deursluiser met glijarm.”

In die laatste bepaling wordt dus enkel bij dubbele deuren melding gemaakt van de deursluiters, niet bij de enkele deuren. Het bestek is dan ook niet zeer duidelijk of de prijs voor de deursluiters moest worden ingecalculeerd in de prijs voor de deurbladen. Aangezien echter in een specifiek hoofdstuk in het bestek is voorzien voor bouwbeslag, waartoe de deursluiters behoren, is het duidelijk dat de aanbestedende overheid met post 54.2 enkel wou signaleren dat alle brandwerende deuren dienden te zijn uitgerust met een deursluiser en dat zij vroeg om de kost van de deursluiser onder de posten van hoofdstuk 59.2 in te schrijven. Minstens is er hier verwarring in het bestek.

5.2.2. Op de tweede plaats merkt de verzoekende partij op dat onder post 59.2.d van het bestek een inschrijver prijs diende te geven voor de deursluiters voor de dubbele deuren. “Het is niet logisch en niet aannemelijk dat voor de deursluiters voor de enkele brandwerende deuren prijs zou moeten worden gegeven onder post 54.2 terwijl voor de deursluiters voor de dubbele brandwerende deuren prijs moet worden gegeven onder post 59.2...”

5.2.3. Ten derde merkt de verzoekende partij op dat het standpunt van de verwerende partij ook niet wordt ondersteund door de prijzen die de nv Wycor heeft geboden voor de posten 54.210 (gewone deuren) en 54.220 (deuren met brandweerstand).

In het bijzonder vergelijkt de verzoekende partij de prijzen tussen haar offerte en die van de nv Wycor wat betreft drie deuren met brandweerstand, namelijk een deur met een breedte van breed 103 cm, een deur met een breedte van breed 83 cm en een deur met beglazing en glaspartij ernaast. Hieruit blijkt dat de prijzen van de verzoekende partij, die exclusief de deursluiters zijn, hoger zijn dan die van de nv Wycor die, volgens de verwerende partij, inclusief de deursluiters zijn. Wanneer de verzoekende partij haar prijzen verhoogt met de prijs van een deursluiser (120 euro), dan is het verschil uiteraard nog groter.

Uit de vergelijking van de prijzen tussen de offertes van de verzoekende partij en die van de nv Wycor wat gewone deuren en deuren met brandweerstand betreft, is het verschil tussen die twee types deuren bij de beide offertes vergelijkbaar, namelijk van 20,99 euro tot 40 euro. Echter, aangezien de verwerende partij aanneemt dat in de prijzen van de nv Wycor ook de deursluiting begrepen is waarvan de aankoopprijs meer is dan 70 euro, kan onmogelijk worden aangenomen dat dit correct is.

5.3. Dienvolgens, zo besluit de verzoekende partij, had de verwerende partij een leemteberekening moeten doen overeenkomstig artikel 112, § 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en de inschrijvingsprijs van de nv Wycor moeten verhogen met 15.878,15 euro zodat de verzoekende partij de laagste offerte zou hebben ingediend. Minstens is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

6. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij wat haar eerste reden van kritiek op het standpunt van de verwerende partij betreft hieraan toe dat de verwerende partij in de gegeven omstandigheden niet zonder meer kon of mocht aannemen dat de nv Wycor in haar inschrijvingsprijs de deursluiters had opgenomen. Wat haar derde kritiek betreft benadrukt de

verzoekende partij dat de verwerende partij vanuit het zorgvuldigheidsbeginsel had moeten nagaan of in de offerte van de nv Wycor wel deursluiters voor de enkele deuren waren opgenomen. Zij merkt op dat de nv Wycor de prijs voor de deursluiting ook niet kan hebben begrepen in de posten betreffende het deurbeslag (artikel 59.20 en volgende). Ook benadrukt zij dat de verwerende partij er alle belang bij had, gelet op de voorgeschiedenis, om de nv Wycor opnieuw als laagste bieder te erkennen.

7. In haar laatste memorie merkt de verzoekende partij onder andere op dat voor zover de raming van de aanbestedende overheid als argument zou worden gebruikt om de prijs van de nv Wycor inclusief de deursluiters te achten, dit niet opgaat omdat de raming volstrekt waardeloos is.

Beoordeling

8. Volgens artikel 54.2 van het bestek wordt op iedere brandwerende deur in opbouw bovenaan in een zelfsluitend systeem voorzien en er wordt uitdrukkelijk bijgevoegd: “inbegrepen in de eenheidsprijs van de betreffende deur”. Artikel 59.2 van het bestek vermeldt dan weer, wat het bouwbeslag op binnendeuren betreft, dat dit beslag onder meer bestaat uit deursluiters.

Hieruit dient op de eerste plaats te worden afgeleid dat het bestek duidelijk voorschrijft dat er in deursluiters moet worden voorzien en dus dat er ook prijs voor moet worden opgegeven.

Wanneer de verzoekende partij bij haar offerte opmerkt dat bij ‘artikel 59 Deurbeslag’ er niet in deursluiters is voorzien voor enkele deuren, moet worden vastgesteld dat de artikelen 54.2 en 59.2 van het bestek daar wel in hebben voorzien. Als de verzoekende partij alsdan stelt dat niet alleen haar offerte dient te worden verhoogd met de prijs van 132 deursluiters *ad* 120 euro per stuk, dan is zulks niet correct. Dit betekent dat er hier geen sprake is van een leemte in de betekenis van artikel 112, § 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en dat de prijzen van de offertes van de twee overige inschrijvers niet dienden te worden verhoogd.

Tevergeefs beroept de verzoekende partij zich dan ook op enige onduidelijkheid van het bestek wat de verplichting tot het aanbieden van deursluiters betreft. De verzoekende partij heeft trouwens geen vraag of opmerking tijdens de gunningsprocedure hieromtrent aan de aanbestedende overheid gesteld. Het feit dat onder artikel 59.2 van het bestek, meer bepaald bij de gedetailleerde beschrijving *sub* 59.20.a tot d, er enkel bij de dubbele deuren uitdrukkelijk sprake is van deursluiters doet niet tot een andere conclusie besluiten; artikel 54.2 en 59.2 zijn formeel: deursluiters horen bij iedere brandwerende deur.

De prijsvergelijkingen die de verzoekende partij uitvoert ten aanzien van de deuren onder de posten 54.2 tussen haar offerte en die van de nv Wycor leiden ook niet tot een ander besluit. Zoals de auditeur-verslaggever terecht opmerkt lijken de berekeningen al te faciel de prijzen die de verzoekende partij bood, als uitgangspunt te nemen; rekeninghoudend met alle prijzen, van alle inschrijvers en ook die van de raming, mag de verwerende partij geen onzorgvuldigheid worden aangewreven doordat zij geen prijsverantwoording vroeg aan de nv Wycor voor de betrokken deuren. Bovendien bekritiseert de verzoekende partij pas in haar memorie van wederantwoord de opvatting dat de prijs voor de deursluitingen deel zou uitmaken van post 59.2; deze kritiek die een nieuwe invulling geeft aan het middel, werd niet tijdig aangebracht – minstens voert de verzoekende partij niet aan dat zij dit element niet reeds eerder in het debat kon brengen.

Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 15 van de wet van 24 december 1993 *iuncto* artikel 110, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij merkt op dat de offerte van de nv Wycor prijzen bevat “die abnormaal laag lijken te zijn en waaromtrent de verwerende partij –in het licht van de wettelijke verplichtingen en haar zorgvuldigheidsplicht– nader onderzoek door middel van een vraag om prijsverantwoording had behoren te doen”. Zij verwijst hiervoor naar de prijzen die de nv Wycor heeft opgegeven voor de posten 42.300a tot d (herstelpleisterposten) en de posten 44.130 tot 44.140 (niet-hechtende cementgebonden dekvloer).

Zij vervolgt dat de verschillen in prijs tussen de inschrijvers alleszins te groot en te opvallend waren om zonder gevolg te laten “te meer daar deze posten van aard waren om de rangschikking te wijzigen”.

Ten slotte stelt de verzoekende partij “dat ook bij de prijzen die door de nv Wycor werden geboden voor de posten 11.330 en 57.210-Aa [...] trouwens vraagtekens [kunnen] worden geplaatst”.

10. In haar memorie van wederantwoord merkt de verzoekende partij op dat het niet voldoende is om een vergelijkende prijstabel op te stellen; de aanbestedende overheid moet ook nagaan of er mogelijks abnormale eenheidsprijzen zijn. In het nazichtsverslag van 26 april 2012 wordt inzake de eenheidsprijzen enkel de standaardbepaling opgenomen dat de gemiddelde prijzen, ramingsprijzen en de prijzen van alle inschrijvers werden vergeleken en dat op basis daarvan werd geconcludeerd dat er daartussen een aanvaardbare verhouding bestaat voor de voornaamste representatieve posten. Een werkelijk nazicht is echter niet gebeurd, zo meent de verzoekende partij.

Het feit dat bepaalde posten slechts een beperkt deel van de opdracht zouden vormen, is, aldus de verzoekende partij, evenmin van aard om de verwerende partij uit de wind te zetten omdat de posten die de verzoekende partij aanduidde ervoor hebben gezorgd dat de rangschikking in het voordeel van de nv Wycor helde.

11. In haar laatste memorie merkt de verzoekende partij op dat slechts in het geval van een post van eerder gering belang, het de aanbestedende overheid toegelaten is over het abnormaal karakter van een prijs heen te stappen.

Hier gaat het evenwel, aldus de verzoekende partij, “om twee onderdelen van het project die samen een bedrag vertegenwoordigen van méér dan 50.000 Euro (bij de verzoekster) respectievelijk méér dan 52.000 Euro (bij de NV Dero Constructs). Dit zijn geen geringe posten”.

In de mate dat bij de beoordeling van de problematiek van de abnormale prijzen de ramingsprijzen worden betrokken, merkt de verzoekende partij op dat de raming waardeloos is; de totale raming wijkt van 29 % tot 38,5 % af van de geboden prijzen.

Ten slotte merkt de verzoekende partij op dat de vraag of de verzoekende partij al dan niet abnormale (hoge) prijzen heeft geboden irrelevant is om de vraag te beantwoorden of de nv Wycor abnormale prijzen heeft geboden. De verwerende partij kan thans helemaal geen prijzenonderzoek meer verrichten ten aanzien van de prijzen van de verzoekende partij; zij heeft er immers ten gepaste tijde aan verzaakt.

Beoordeling

12.1. Volgens artikel 110, § 3, van het voormeld koninklijk besluit van 8 januari 1996 moet een aanbestedende overheid een inschrijver niet bevragen indien deze overheid de offerte van die inschrijver niet afwijst omwille van abnormale prijzen.

12.2. De verwerende partij heeft te dezen ook de grenzen van de zorgvuldigheid niet overschreden in haar handelwijze bij het haar wettelijk opgelegd onderzoek naar eventuele abnormale prijzen.

12.2.1. In de eerste plaats dient immers te worden opgemerkt dat zij een “vergelijkende tabel van de inschrijvingen op basis van het inschrijvingsbiljet” en een “vergelijkende tabel van de inschrijvingen na rekenkundig nazicht” heeft opgesteld. In deze tabellen worden voor alle posten de bedragen van de drie regelmatig verklaarde offertes en van de raming naast elkaar geplaatst.

Aldus heeft de verwerende partij voorwaarden geschapen om met vergelijking prijsabnormaliteiten op te speuren.

12.2.2. De verwerende partij heeft volgens het aanbestedingsverslag deze tabellen geanalyseerd voor het prijsonderzoek en heeft tot het volgende besloten:

“De gemiddelde prijzen, ramingsprijzen en prijzen van alle inschrijvers werden vergeleken en op basis daarvan kan geconcludeerd worden dat er een aanvaardbare verhouding bestaat tussen de gemiddelde eenheidsprijzen, ramingsprijzen en de eenheidsprijzen van alle inschrijvers voor wat de voornaamste representatieve posten betreft.”

12.2.3. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij deze analyse onzorgvuldig zou hebben verricht.

Het totale prijsverschil tussen de offertes van de nv Wycor en de verzoekende partij is 11.359,91 euro. De verzoekende partij wijst twee posten aan, bij haar ter waarde van 50.159,10 euro en bij de nv Wycor ter waarde van 20.170,60 euro.

Het feit dat de door de verzoekende partij in het vizier genomen posten het totale prijsverschil overbruggen houdt niet *ipso facto* in dat deze posten niet van geringe betekenis kunnen zijn; het belang van een post wordt bepaald door referentie naar de opdracht (bijvoorbeeld een substantieel bedrag van de opdracht of een inhoudelijk cruciaal element van de opdracht) en niet naar de vergelijking tussen de offertes.

De tabellen vertonen tal van prijzen én van de verzoekende partij én van de nv Wycor én van de raming die met elkaar niet congrueren en zelfs substantieel verschillen. De verzoekende partij pikt er twee uit die haar goed uitkomen doch laat na, door geen bredere analoge analyse toe te passen, inconsistentie aan te tonen in de handelwijze van de aanbestedende overheid.

12.3. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De nv Mebumar België wordt niet aangewezen als partij in gedwongen tussenkomst.

2. De Raad van State verwerpt het beroep.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de gedwongen tussenkomsten, begroot op 250 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 januari 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest